

The Four Insights: Wisdom, Power and Grace of the Earthkeepers

Copyright © 2006 by Alberto Villoldo

Originally published by Hay House (UK) Ltd.

Tune into Hay House broadcasting at: www.hayouseradio.com

Copyright © 2009, 2018 EDITURA FOR YOU

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria Datcu

Tehnoredactare: Anca Șerbu

Design copertă: Andrea Nastac

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VILLOLDO, ALBERTO

Cele patru introspecții : puterea, înțelepciunea și harul protectorilor pământului / dr. Alberto Villoldo ; trad.: Monica Vișan. - Ed. a 2-a, reviz.. - București : For You, 2018

ISBN 978-606-639-272-3

I. Vișan, Monica (trad.)

29

EDITURA FOR YOU

Tel./fax: 021/665.62.23

Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691

E-mail: comenzi@editura-foryou.ro

Website: www.editura-foryou.ro

Facebook: EdituraFY

Instagram: @edituraforyou/

Twitter: @EdituraForYou

Printed in Romania ISBN 978-606-639-272-3

Dr. Alberto Villoldo

CELE PATRU INTROSPECȚII

*Puterea, înțelepciunea
și harul Protectorilor Pământului*

Ediție revizuită

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

Editura For You
București

...nu au oferit un loc retras în marea mării, unde ară parat seacă, dar și incășilor din Poarta cărții sănătoșii. O Tulpină de șefișoare Celor Patru Introspecții.

În calea dia urmă, vrerea să le mulțumească cursanților săi își găsește calea în genialitatea sa de a crea și să aducă în viață obiecte și situații care să demonstreze că și el poate să devină un om deosebit de bine și să își încerce să își aducă în viață unele idei și concepte care să îl diferențieze de ceilalți patru. În calea acestor obiective, el încearcă să se impună ca fiind cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru. Cu totul să nu își ia în considerare faptul că în calea următoare, el va trebui să se întâlnească cu un alt om deosebit de bine și de înțelept, care îl va învingea în lupta pentru a deveni cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru.

În calea urmă, vrerea să le mulțumească cursanților săi își găsește calea în genialitatea sa de a crea și să aducă în viață obiecte și situații care să demonstreze că și el poate să devină un om deosebit de bine și să își încerce să își aducă în viață unele idei și concepte care să îl diferențieze de ceilalți patru. În calea acestor obiective, el încearcă să se impună ca fiind cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru. Cu totul să nu își ia în considerare faptul că în calea următoare, el va trebui să se întâlnească cu un alt om deosebit de bine și de înțelept, care îl va învingea în lupta pentru a deveni cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru.

În calea urmă, vrerea să le mulțumească cursanților săi își găsește calea în genialitatea sa de a crea și să aducă în viață obiecte și situații care să demonstreze că și el poate să devină un om deosebit de bine și de înțelept, care îl va învingea în lupta pentru a deveni cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru.

În calea urmă, vrerea să le mulțumească cursanților săi își găsește calea în genialitatea sa de a crea și să aducă în viață obiecte și situații care să demonstreze că și el poate să devină un om deosebit de bine și de înțelept, care îl va învingea în lupta pentru a deveni cel mai bun și cel mai înțelept dintre cei patru.

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
Introducere • Calea Protectorilor Pământului	11
Partea I • Să înțelegem energia percepției	
Cele patru niveluri ale percepției	27
Anatomia noastră energetică	54
Partea a II-a • Cele Patru Introspecții	
Introspecția 1 • Calea Eroului	75
Introspecția 2 • Calea Războinicului întru Lumină	117
Introspecția 3 • Calea Profetului	153
Introspecția 4 • Calea Înțeleptului	188
Postfață	239
Notă din partea autorului	250
Mulțumiri	251
Despre autor	253

Respect pentru oameni și cărți și punerea dezvoltării complete a intelectualității. Crede că Ion Antoniu m-a pregătit pentru a deveni un pod și pentru a aduce în recoltă. Așadar am învățat de inteligență și de străvechiile Leits.

În ultimii 10 de ani, mi-am învățat studenții să folosească intuirea lor pentru cunoașterea personală și să își sprijine pe alții. Încărând cu inovație de la Lăzăro și Corpul de Medicină dincolo și mai departe despre rezultatele cunoașterii, învățând să nu răspundem cu ce înțelegem sau transmitem, ci să le sprijină pe alții. Încrezând în cunoștință și dezvoltarea oamenilor și pe generații și proiecții. Dovadă și să parcurgă pe calea scrierii cunoșterea și dezvoltarea umană.

Dacă vrei să devii un om de știință, nu să te urmărești să devii un om de știință, ci să devii un om care să trăiește de simțul intuiției și a intuirei lor și să le prindă efectul. Aceasta îți va permite să te schimbi cunoașterea esențială a Cunoștinței și Energiei de Învântare. Deoarece în practică, e posibil să te impună de intuirea ta, dar nu vei putea să te transformă pe tine însap cu adevărat. Stăpânirea practicelor cunoșterii ale intuiției și a teoriei și tehnicii de cunoștință care a fost sursele pentru multe de către culturi și genete tale – povestea despre tine și viața ta, viața, care vei rezerva la lumea din jurul tău și cum vei trăi. Poți devine președinteul propriei tale vieți, sfidând veștile idei, despre care și efect și despre limitări neputință.

În capitoalele următoare, vei învăța despre cele patru niveluri prin care vibrușa și Lăzăro crește și te înseamnă viața și ceea ce îl surpelează, jucătorul, pășării colibii și voluntarii. Mai mult decât asta, vei învăța care intuiționile potrivite te vor ajuta să visanzi o lume sănătoasă, plină de afinități și vecini între buni și buni și unei bune, pe care ei să le poată să parcurgă totuși înțelepciune și moare cunoșterea. Vezi dovezi în Proiectul al Pandurilor.

CELE PATRU NIVELURI ALE PERCEPTIEI

Stiința ne spune că Universul funcționează după un set de precepte sau reguli care ne permit să prezicem ce se va întâmpla și să reacționăm, în mod potrivit, la diverse situații. Fizica își are legile sale, matematica își are teoremele sale, iar biologia își are principiile proprii. De exemplu, o regulă din matematică spune că 2 plus 2 ne dă întotdeauna 4, iar legile fizicii ne asigură că obiectele nu vor cădea niciodată în sus.

Poate că cea mai importantă regulă în știință este legea cauzei și a efectului sau cauzalitatea. Aceasta înseamnă că, atunci când un măr cade dintr-un copac, știm că o să lovească pământul; când un porumbel își face nevoie deasupra mașinii noastre, putem fi siguri că „efecțul“ va ateriza direct pe parbriz sau, atunci când uităm accidental de o întâlnire cu cineva, știm că persoana se va înfuria pe noi. Ne simțim, de asemenea, confortabil atunci când credem că, dacă învățăm toate regulile și, în

plus, dacă o să trăim respectându-le, vom avea maximum de control asupra vieții noastre, iar asta ne va aduce fericire și siguranță.

Când regulile sunt încălcate – când *2 + 2 nu pare să dea totalul așteptat în viața noastră* –, ne simțim furioși șidezorientați. Nu prea înțelegem moartea unei persoane sănătoase și tinere, pentru că am fost învățați că, dacă ne trăim viața la modul corect, nu va trebui să murim decât mult mai târziu. Deși înțelegem că nu avem control deplin asupra evenimentelor, credem că, atât timp cât facem ceea ce trebuie să facem, putem conta pe faptul că nimic rău nu ni se va întâmpla. Astă deoarece, credem noi, cauzalitatea este o lege a naturii pe care ne putem baza, suntem convinși că trăim conform regulilor și că arareori le încălcăm.

Cu toate acestea, pentru Laika, sincronicitatea este legea principală care operează în viață. Ei cred că, în timp ce lucrurile se pot întâmpla datorită unei cauze anterioare (de exemplu, când plantezi o sămânță și va crește grâu), ele se întâmplă la fel de des datorită coincidenței, sincronicității și circumstanțelor. Dacă doi prieteni se ciocnesc din întâmplare într-un aeropost aglomerat, atunci există, cu siguranță, un motiv ascuns pentru care trebuia ca ei să se întâlnească. Totuși, scopul întâlnirii urmează să fie dezvăluit – el se află în viitorul lor.

Cum ne schimbăm lumea folosind percepția

Cu totii vrem să influențăm lumea spre mai bine. Ne uităm în jurul nostru și vedem probleme – infracțiuni, poluare, abuzuri asupra copiilor – și, pentru că suntem o societate a regulilor, credem că legile și poruncile religioase

ne vor ajuta să facem schimbări. De exemplu, americanii aleg legislatori în Congres, care dau din ce în ce mai multe legi în fiecare an, în speranță că acestea le vor face cetătenilor viața mai bună.

Prin contrast, grecii antici erau un popor al *conceptului*: știau că nu exista nimic mai puternic decât o idee căreia îi sosise timpul. Deoarece ei manipulau ideile atât de elegant, au fost capabili să inventeze democrația, să dezvolte filosofia și să sistematizeze matematica. Pe de altă parte, vecinii lor, romani, erau mari creatori de legi, iar codurile romane au influențat multe legi occidentale moderne. Când se confruntau cu probleme, filosofii greci creau concepțele unor noi sisteme, în timp ce romani își chemau armatele să aplice *preceptele*.

Laika nu trăiesc după reguli sau idei. Dacă vor să schimbe lumea, ei nu dau legi noi și nu inventează noi teorii. În schimb, ei aleg să își schimbe modul în care percep o problemă. Schimbându-și percepția, ei transformă o provocare într-o oportunitate. După cum o să înveți, cele patru introspecții și practicile lor te ajută să îți schimbi percepțiile și îți permit să îți visezi lumea întru fințare.

Patru niveluri ale percepției

Protectorii Pământului învață să experimenteze evenimentele astfel încât nu mai iau viața la modul personal, ci o fac la nivelul de percepție al șarpelui. Aici, lucrurile nu îi se mai întâmplă împreună; ele se întâmplă, pur și simplu. Porumbelul nu își face treburile pe mașina ta ca să te supere; pur și simplu le face, iar parbrizul tău se murdărește. Nu plouă pe tine ca să te ude; pur și simplu plouă.

Când îți schimbi percepția asupra evenimentelor, schimbi și modul în care aceste situații trăiesc în tine. Nu mai ești cauza sau efectul a nimic și simți o fenomenală ușurare, pentru că lumea este exact aşa cum ar trebui să fie și nu are nevoie de tine ca să o repari.

În Vest, tindem să asociem percepția noastră cu zecile de stări de conștiență cu care suntem familiarizați. De exemplu, suntem într-o anumită stare de conștiență când tocmai ne-am trezit sau când ne aflăm pe punctul de a adormi, în alta când visăm cu ochii deschiși, în alta când suntem furioși și aşa mai departe. Pe de altă parte, nivelurile de percepție există independent de minte. (De fapt, al doilea nivel, cel al jaguarului, pe care o să-l tratăm imediat, conține mintea și toate stările ei de conștiință.)

Există patru niveluri de percepție prin care un Laika absoarbe lumea. Aceste niveluri corespund celor patru domenii de manifestare a vibrației și Luminii: *lumea fizică* (trupul), *tărâmul gândurilor și al ideilor* (mintea), *tărâmul mitului* (sufletul) și *lumea spiritului* (energia). Aceste niveluri de percepție sunt asociate cu cele patru corpuri energetice, care constituie câmpul energetic uman. Ele sunt așezate unul în altul, asemenea păpușilor rusești: corpul fizic la interior, corpul mental învăluie și informează stratul fizic, sufletul învăluie mentalul și fizicul, iar corpul spiritual, cel de la exterior, le informează și le organizează pe toate, ca un tipar.

Când trecem de la un nivel al percepției la următorul, ne păstrăm capacitatea de a funcționa în tărâmurile inferioare, dar avem o vedere mult mai extinsă asupra a ceea ce experimentăm. Îmi amintesc aici de o veche poveste

despre un călător care dă peste doi cioplitori în piatră. Îl întrebă pe primul:

– Ce faci?

Acesta răspunde:

– Cioplesc piatra dreptunghiular.

Apoi se duce la cel de-al doilea cioplitor și întrebă:

– Ce faci?

Iar el îi răspunde:

– Construiesc o catedrală.

Cu alte cuvinte, amândoi bărbații îndeplinesc aceeași sarcină, dar unul dintre ei este conștient că poate alege să fie parte dintr-un vis mai mare.

Albert Einstein a spus odată că problemele cu care ne confruntăm în viață nu pot fi rezolvate acolo unde au fost create. În acest scop, a fi capabili să le translatăm la un nivel mai înalt al percepțiilor ne ajută să le găsim soluțiile, să rezolvăm conflicte, să vindecăm boli și să experimentăm unimea cu întreaga creație, acolo unde, înainte, simteam doar nefericire și separare.

În acest capitol, vei învăța că există o soluție spirituală pentru fiecare problemă pe care o întâlnești în lumea fizică, în mintea și în sufletul tău. Vei învăța că nu vei elimina lipsurile din viața ta obținând o altă slujbă sau că nu vei vindeca sentimentele de abandon și furie înțelegându-ți rănilor din copilărie. *Vei rezolva aceste probleme doar la un nivel superior celui la care au fost create.*

Laika asociază fiecare nivel de percepție cu un animal care reprezintă puterile și abilitățile pe care cineva trebuie să le dobândească pentru a influența realitatea din acel tărâm. (Fiecare nivel are, de asemenea, un limbaj în care putem deveni experți.) Acum, să ne uităm mai îndeaproape la fiecare dintre aceste niveluri.

1. Corpul și percepția fizică: Nivelul șarpei

Şarpele este o creațură instinctuală, cu simțuri extraordinare, pe care se poate baza ca să îi comunice unde se găsește hrana și unde se află un animal de pradă. În mod similar, în lumea fizică, noi, oamenii, ne bazăm pe simțurile noastre pentru a obține o imagine despre noi și despre lume. Aceasta e un nivel foarte material al percepției, unde totul este palpabil, solid și greu de schimbat, unde realitatea este 1% spirit și 99% materie.

Având percepția șarpei, putem să vedem, să atingem și chiar să mirosim un obiect din fața noastră, cum ar fi o felie de pâine, și să știm că el este acolo, prezent fizic. Nu ne imaginăm firul de grâu auriu din pâine, munca brutarului sau focul care a transformat-o în ceva ce putem mâncă, ci vedem numai un obiect care ne va satisface foamea. În mod similar, nu vedem sexul ca pe un act de dragoste; îl vedem ca pe un impuls fizic, care ne va satisface dorința.

La nivelul șarpei, limbajul pe care îl folosim ca să descriem realitatea este molecular și chimic. Am putea descrie pâinea în mod științific, numind-o „substanță hrânitoare făcută din grâne, drojdie și alte câteva ingrediente; ceva care are o anumită compoziție chimică“. Putem să descriem pâinea și ca pe o mâncare și să ne urmărim instictul de a o mâncă, dacă ne e foame. Totul este așa cum pare: o felie de pâine este doar atât, pâine; iar un porumbel care își face nevoie pe mașina noastră este doar atât, un porumbel.

Când vedem problemele numai prin ochii șarpei, încercăm să găsim soluții fizice. Vrem să ne schimbăm

slujba, să ne vindem mașina, să găsim un nou partener de viață sau să avem o aventură amoroasă. Dacă simțim că ne apucă o durere de cap, o numim „migrenă“ și luăm medicamente. Dacă vedem în clasă un copil zburdalnic care sare să se bată cu un coleg de școală, îl etichetăm „neastămpărat“ și îl pedepsim. Uneori, aceste soluții funcționează, dar adesea sunt prea simple.

La nivelul șarpei, ne bazăm întotdeauna pe simțurile instinctuale și nu reflectăm mai profund asupra problemelor noastre. Operăm din acea parte a creierului pe care o avem în comun cu șopările și dinozaurii, adică suntem conștienți de corpul nostru fizic, dar nu avem cunoștință de sinele nostru mental, creator și spiritual. În această stare, percepem forma exterioară și acceptăm doar ceea ce este evident, rămânând orbi la sentimentele noastre și la ale altora. Suntem lipsiți de o gândire bogată, complexă și, pur și simplu, acționăm și reacționăm. Această stare poate fi foarte folositoare atunci când funcționăm în lumea fizică. La urma urmei, trebuie să plătim facturile, să tundem iarba din grădină și să ducem copiii la școală, fără să mai descoperim un sens mai profund în aceste acțiuni. Și, aşa cum a remarcat odată Sigmund Freud, și a rămas celebru prin aceste vorbe, „Uneori, un trabuc e doar un trabuc“.

A rămâne la nivelul șarpei – adică a face pas după pas – ne ajută în mod special să ieșim din crizele imediate. Creierul nostru reptilian este răspunzător de funcționarea instinctelor de supraviețuire și, pur și simplu, facem ceea ce trebuie făcut, fără să irosim energie prețioasă gândindu-ne la asta, analizând, și fără să ne pierdem emoțional mintile din cauza asta. Știm cu toții cât este de obositor să întâlnim pe cineva care refuză să funcționeze la acest

nivel, chiar și atunci când e foarte util să o facă, și care alege să caute înțelesuri adânci până și în cele mai banale chestiuni, în loc să-și facă pur și simplu treaba.

Instinctele de șarpe sunt foarte utile și pentru că ne atrag atenția asupra pericolului înainte de a-l percepă conștient: simțim că e „ceva rău“ în legătură cu o persoană sau cu un loc și îl evităm, fără să știm de ce; sau simțim că mai departe, pe drum, e un radar, aşa că luăm piciorul de pe pedala de acceleratie.

Şarpele este o stare esențială pe care e bine să o stăpânim, deoarece trebuie să fim eficienți în lumea fizică și să avem grijă de treburi într-un mod practic. Dar când îi permitem nevoii de a supraviețui cu orice preț să domine, nu suntem întotdeauna o companie plăcută. Urmărim cele mai concrete semne de siguranță – cum ar fi să avem un cont mare în bancă și „jucării“ materiale și cedăm în fața lăcomiei, zgârceniei și suspiciunii. Ne încolăcim și ne contractăm, lovind înainte ca celălalt să ne atace; strângem arme și construim garduri. De fapt, arheologii care excavă situri neolitice au descoperit că primele întărituri construite de oameni nu erau menite să îi protejeze de inamici fizici, ci de vârcolaci invizibili și de pericolele pe care ei le percepeau atunci când erau în starea șarpelui.

Din nefericire, o mare parte din omenire trăiește, de mii de ani, la nivelul șarpelui. Încă trăiesc în această lume mulți oameni care interpretează Biblia și Coranul *ad litteram*, preluând învățăturile de a-i ucide pe necredincioși. Este important să ne ridicăm percepția cu încă un nivel, pentru binele nostru și al lumii noastre, deoarece șarpele reprezintă, cu sânge rece, fenomenul „Ochi pentru ochi și dintă pentru dintă“.

2. Mintea și percepția emoțională: Nivelul jaguarului

În stadiul următor de percepție, cel al jaguarului, mintea interpretează realitatea noastră. Admitem că mintea poate să creeze boli psihosomatice sau să refacă sănătatea, că furia reprimată poate cauza cancer și că o atitudine pozitivă aduce bucurie și pace, pentru noi însine și pentru cei din jurul nostru. Suntem conștienți că experiențele ne sunt influențate de gândurile noastre și că, în lumea fizică, nu totul este neapărat ceea ce pare să fie.

Acum, când ne uităm la o felie de pâine, știm că a venit de pe câmpurile de grâu și de la brutar și ne gândim efectiv la numeroasele ei posibilități. Putem să alegem să o mâncăm, să o punem în frigider și să o păstrăm pentru mai târziu sau să o învelim în ceva și să i-o dăm unei persoane sărace. Poate îi adăugăm unt și usturoi și o prăjim sau am putea face ceva cu adevarat neobișnuit, cum ar fi să o aruncăm înspre cineva și să începem o bătaie cu mâncare. Dar ni s-au indus anumite credințe referitoare la pâine și ele ne influențează decizia în legătură cu ce să facem cu ea. Știm că nu este corect să risipim mâncarea, aşa că, rapid, dăm la o parte orice tentație de a o arunca spre cineva doar pentru a ne distra.

Pe scurt, înțelegem că avem posibilitatea de a alege, dar știm și că aceste alegeri sunt limitate de către credințele noastre cu privire la pâine. Înțelegem și înțelesurile simbolice ale pâinii; înțelegem că ea reprezintă viață, precum în „pâinea noastră cea de toate zilele“; folosim expresia „bun ca pâinea caldă“ când ne referim la o persoană foarte

bună și blândă sau spunem „nu am nici măcar pâine“ pentru a exprima lipsa de bani. O bucată de pâine reprezintă mai mult decât satisfacerea foamei, iar un gest de tandrețe sexuală este mai mult decât satisfacerea unei nevoi – el poate fi un act de intimitate.

Tărâmul credințelor, ideilor și emoțiilor este asociat cu jaguarul pentru că acest tip de percepție poate transforma rapid situațiile, făcând ca ele să fie văzute într-o lumină nouă, iar acest animal este arhetipul schimbării bruște. Jaguarul își localizează prada și se năpustește asupra ei, luându-i rapid viața – dar, prin această acțiune, el împiedică proliferarea unumitor animale și asigură menținerea echilibrului în pădurea tropicală, făcând astfel posibil ca și alte specii să prospere în ecosistem. În același mod, o singură introspecție ne permite să ne eliberăm de sentimentele noastre negative sau de un mod învechit de a acționa, care ne împiedică să mergem mai departe.

Instinctele jaguarului sunt diferite de cele ale șarpelui, care nu e interesat decât de supraviețuire și autoconservare. Jaguarii sunt curioși și iscoditori – instinctul nostru de fizică ne conduce la oamenii și situațiile potrivite (sau la cele greșite, dacă instinctul de felină ne e compromis). Percepția de tip jaguar este asociată cu *creierul de mammifer*, acela al emoției și sentimentelor adânci de dragoste, de intimitate, de familie, de grija și compasiune. Dar este și creierul agresiunii, al superstiției, amuletelor, farmecelor, ca și al lui Nostradamus și Ginghis Han. Limbajul la nivelul jaguarului reprezintă cuvintele rostite sau scrise, pe care le folosim ca să formăm și să exprimăm idei, credințe și sentimente. Prin aceasta înțelegem simboluri și semne și putem fi de acord că anumite sunete sunt cuvinte care înseamnă ceva anume.

De la nivelul jaguarului, recunoaștem că îi putem da unui om înfometat un pește, dar că o soluție mai practică pe termen lung este să-l învățăm să pescuască. Știm că îi putem da unui copil înfometat o bucată de pâine, dar știm și că omul nu trăiește numai cu pâine. Ne ridicăm deasupra nivelului literal și, în orice situație, vedem o mai mare varietate de posibilități. Dacă avem o migrenă, ne întrebăm: „Care ar putea fi cauza? Ce încearcă să-mi spună corpul meu?“

Așa cum nivelul mental îl învăluie pe cel fizic, la nivelul jaguarului integrăm ceea ce experimentăm în starea șarpelui. Deci, dacă ne doare capul, suntem conștienți de durerea noastră, dar ne și gândim dacă am consumat ceva care ar fi putut-o cauza, cum ar fi ciocolata sau vinul roșu. Analizăm dacă migrena este simptomul vreunui alt tip de suferință: ne asumăm mai multe responsabilități decât putem duce sau suntem îngrijorați de afacerea noastră ori de o ceartă cu partenerul, iar corpul nostru reacționează creând o durere de cap.

Prin ochii jaguarului, ne uităm la copilul care face nebunii în clasă și ne întrebăm: „Oare chiar nu poate să stea liniștit și atent și, dacă e aşa, de ce?“ Ne gândim dacă nu cumva copilul a mâncat prea multe dulciuri și are nevoie urgentă de mișcare, dacă e plăcut să spune profesorul și aşa mai departe. Suntem capabili să percepem mult mai multe despre situație decât am face-o la stadiul șarpelui; prin urmare, putem să ne gândim la mult mai multe soluții. Nu ne rezumăm la a-l pedepsi pe copilul care face nebunii, ci ne asigurăm că mânâncă un mic dejun sănătos și are ocazia de a face mișcare, înainte de a se așeza la locul lui și de a-l asculta pe profesor. Nu scoatem imediat un